

han fundet det unødvendigt at lægge i Kakkellovnene mere end een Gang om Dagen, og ingen havde vovet nogen Indsigelse.

Hr. Søholm underholdt sin Svigersøn med det Emne, der for ham selv var det eneste af virkelig Interesse, nemlig hans egen Person og hans Forretnings Udvikling. Ganske som andre indbildte Genier var han opfyldt af sin egen Storhed og betragtede sit Liv som det virkeliggjorte Eventyr om den fattige Dreng og Lykkens Fe. Paa sit Neger-Tysk opkogte han Historien om, hvordan han allerede som en ni-aars Knægt havde gjort sit første Kup ved at samle tiloversblevne Høvlspaaner paa Byggepladserne og sælge dem til Madamerne i Borgergade, hvor hans Forældre boede. Og nu sad »den snottede Unge« her i sit eget Slot og havde et Navn, der var kendt af hvert Barn i Landet.

Den høflige Hr. v. Biebermarck hørte paa hans Levnedsskildring uden med en Mine at røbe sine Tanker. Alligevel var der noget i den Maade, hvorpaa han ideligt strøg Asken af sin Cigaret, der gjorde hans Kæreste mistænksom. Frk. Constance havde hidtil ligesom hele den øvrige Familje været altfor stolt af Faderen til at stødes af hans Væsen. Nu skottede hun lidt ængstelig op til sin fornemme Brudgom, og bag det skjulende Pelsslag flettede hendes Fingre sig nervøst i hans.